

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei

Eu sunt Dumnezeul celor credincioși și sfinți. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, aceasta este pecetea celor sfinți, căci în acest nume ei sunt credincioși și sfinți, iar numele acesta este numele lui Dumnezeu. Amin.

Eu, Domnul, Mă fac cuvânt în mijlocul neamului român și hrănesc cu el un popor credincios cuvântului Meu, căci când M-am așezat lângă Tatăl în ziua înălțării Mele de lângă ucenici acum două mii de ani, le-am spus celor ce au crezut în venirea Mea atunci: *«Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului»*. Amin. O, numai cu cei credincioși și sfinți am putut Eu să împlinesc această Scriptură, căci aceștia, crezând și împlinind, au ales mai mult ocară pentru numele Meu decât duhul lumii și bogățiile lui trecătoare, fiindcă ei nădăjduiau în răsplătirea cea pentru sfinți. Sfinții sunt cei disprețuiți de lume și n-au loc în ea, și acesta este semnul că ei sunt ai lui Dumnezeu pe pământ, iar cei ce sunt numiți de lume sfinți, aceia își primesc plata pe pământ pentru cele bune ale lor, închinare numelui Meu, căci slava și prețuirea cea de la lume îi despart pe ei de răsplătirea spre care ei privesc.

O, poporul Meu cel din români, care stai credincios sub mana aceasta cu care Eu, Domnul Dumnezeuul tău, te hrănesc din cer! Tu să te bucuri că ești numit rătăcit și abătut de la calea Mea, că iată, de când am ieșit Eu ca să luminez din mijlocul tău cu învățătura Mea peste pământ, s-au sculat și te-au disprețuit toți cei ce își zic credincioși și creștini ai lui Hristos și își zic că sunt ai dreptei credințe și că tu ești sectă, și nu vor aceștia să bea și să simtă viața cuvântului Meu cel din mijlocul tău, și nu vor să știe aceștia că Eu am putere și am voie, ca un Dumnezeu adevărat ce sunt, să grăiesc peste om până la sfârșitul timpului și nu să stau fără de lucru, fără de cuvânt, și nu să cuvinteze numai omul care își zice credincios, iar Eu nu. O, Eu sunt cuvântul lui Dumnezeu, și de aceea am venit și vin cuvânt pe pământ, și nu sunt hristosul cel mincinos despre care să se audă: *«Iată-l, este aici sau acolo»*, ci sunt glasul Duhului Sfânt, și pe Care Îl torn peste cei ce Mă așteaptă să vin cu mângâierea pe pământ la ei, și numai la aceia pot Eu să-Mi găsesc sălaș de facere a omului, căci cei credincioși sunt casa Mea, cortul Meu pe pământ, și Îmi găsesc plăcerea în ei, și apoi îi scot din lume ca să fie ei cu Mine și să nu mai guste din plăceri care trec, ci de la Mine să mănânce, și să se facă ei țara Mea de nuntă, căci Eu sunt Mirele Cel scump, și de la Tatăl Savaot vin cuvânt pe pământ, și nu pot să vin fără să am mireasă pe pământ, și iată, Eu împlinesc în mijlocul neamului român Scriptura prin care am spus așa: *«Cel ce crede în Mine, voi veni la el și voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»*. Amin.

O, țara Mea română, țara Mea cu comoara Mea în ea! O, tu nu vrei să te trezești și să cunoști glasul Meu de peste tine, glasul Mirelui Care dă să te pețască pe tine ca să fii a Lui între neamuri. Am venit cuvânt din cer în mijlocul tău peste un popor credincios, și tu spui că nu sunt Eu, și iată, nu cunoști glasul Meu, dar te numești fiică a dreptei credințe, și iată ce faci tu! O, ce faci tu în ziua aceasta, în duminica aceasta pe care părinții au numit-o duminica dreptei credințe! Tu în loc să iei de la Mine Duh Sfânt și credință în venirea Mea cuvânt peste creștetul tău, tu îți pui supușii să-ți dea bani și să strângi tu bani pentru ortodoxie. Mă uit în tine, Mă uit în biserici și Mă frâng de durere, țara Mea dată Mie de Tatăl la nașterea Mea ca să fii casa Mea la venirea Mea a doua oară de la Tatăl. O, dacă tu ai fi a dreptei credințe prin slujitorii din tine care-și zic apostoli ai lui Hristos, tu ai face altceva în ziua aceasta a pomenirii celor drepti ai Mei prin vreme, și ai face ce au făcut dreptii Mei. Tu însă ai duh de lume, iar Eu am spus celor credincioși să nu iubească duhul lumii și dulceața cea trecătoare a traiului cel trupesc pe pământ.

O, țara Mea cu comoara Mea în ea, Eu te numesc prin cuvântul Meu patria cerească, patria sfinților Mei din cer și de pe pământ, căci cuvântul Meu vine pe nori până deasupra ta, și cu oștirile cerești vin Eu cuvânt în tine, și nu vin singur, și ți-am pus nume mare și te numesc patria cerească pe pământ. O, numai oameni îngâmfați găsesc în tine sub nume de slujitori ai dreptei credințe, și au uitat aceștia că Eu acum două mii de ani tot așa am fost primit de poporul la care am venit atunci, și M-au numit diavol, iar pe ucenicii Mei cei puțini i-au numit rătăciți și rătăcitori ca și pe Mine și i-au numit secta nazarineanului, și iată, iarăși este ceea ce a mai fost, căci acum Eu vin cuvânt în mijlocul tău, și tu nu cunoști glasul Păstorului Cel bun, Cel Care Și-a pus viața pentru oile Sale pentru ca să le poată paște apoi. Oile Sale cunosc glasul Său, și numai acelea sunt oi, și nu sunt oi cele pe care Eu nu le pot păstori. Eu sunt mereu astăzi, Eu sunt mereu, dar omul s-a învățat altfel să vrea cu Mine și să se creadă al Meu. Eu însă spun așa: cel ce nu primește strigarea Mea după om acum, cel ce nu leapădă duhul lumii și pofta ei cea care trece, acela nu este scris cu cei sfinți care au știut și știu să creadă când Domnul încearcă la ușa lor și bate ca să intre și ca să creadă ei apoi în glasul Meu cel plin de hrană pentru ei, și iată, Eu sunt Păstorul Cel bun și Îmi cunosc oile Mele, și ale Mele Mă cunosc pe Mine, iar cel ce nu lucrează tot așa, nu poate fi păstor de oi. Amin.

O, țara Mea de la sfârșit de timp, te chem să știi să crezi și să te faci a Mea, țara Mea. Te aștept să te gătești pentru Duhul Sfânt, căci Eu Mă fac cuvântul Duhului Sfânt în mijlocul tău și torn din El peste tine ca să-ți aduc înnoirea și să fii tu după adevăr patria cerească, patria dreptei credințe, și să fii miloasă ca Dumnezeu, o, patria Mea de azi, că M-am aciuat în tine cu ieslea cuvântului Meu care vine cu norii până deasupra ta ca să te hrănească din cer și nu de pe pământ, țara Mea. O, scoală-te și te gătește pentru Dumnezeu după voia Lui cea sfântă și nu-ți uita părinții sfinți, țara Mea. Scoală-te și vino, dar vino să crezi că Eu sunt Cel ce te hrănesc și că sunt Păstor, căci tu nu ai păstori cu milă de tine, și ești săracă, ești tare săracă de cele din cer, țara Mea. O, te-aș striga durut, te-aș striga mult, că durerea Mi-e mare de la necredința ta, dar tu ai în tine slujitori străini de Duhul Sfânt, și care te pândesc de peste tot ca să nu te scape de sub stăpânirea lor și să fii tu a Mea și nu a lor. Tu însă ia din Duhul Meu și înviază prin credință și prin hrana cea de sus, țara Mea, căci prin ea Eu te împodobesc și te păstoresc și te pregătesc să fii patria cerească, țara slavei Mele, țară cu Mire, și nu-ți fac ție rău prin hrana Mea cea de sus peste tine, o, iubita Mea. Amin, amin, amin.

O, popor al cuvântului Meu în mijlocul neamului român! Mi-am ostit arșița Duhului Meu, Care stă aprins în Mine pentru acest pământ ales de Tatăl Meu ca să fie el țara cuvântului Meu cel de la sfârșit, patria cerească pe pământ. Am grăit cu neamul român, căci el este cu auzul astupat pentru strigarea Mea când bat la ușa lui, iar cei ce-l păstoresc pe el, îl țin rob și îl învață să nu creadă că Domnul grăiește din cer pe pământ. Tu însă întărește credința ta în cuvântul Meu, căci Eu, Domnul, voi răsplăti curând, curând credința sfinților Mei, și se vor rușina atunci toți necredincioșii, și vor suspina cu jale toți cei ce s-au crezut drepti în credința lor care nu a dat rod din ea nici pentru ei, nici pentru Dumnezeu.

Eu, Domnul, binecuvintez credința ta, poporul Meu cel luat din români, căci Eu nu sunt hristosul cel mincinos, cum Mă numesc cei ce nu cred auzind de Mine și de tine, ci sunt Cel ce te binecuvintează pe tine pentru darul ce-l ai de la Mine, darul credinței sfinte, căci Eu sunt Cel ce am spus: *«Fericit este cel ce crede până nu vede»*, așa cum cei sfinți au crezut și au împlinit cuvântul Meu prin darul Meu de peste ei, darul credinței cea de sus, darul credinței sfinte care știe să-L primească pe Dumnezeu ca Avraam, ca Moise, ca Daniel și ca toți cei ce au fost fii ai credinței sfinte, fii ai lui Dumnezeu prin faptele credinței lor, care-și are răsplătirea în vecii, poporul Meu. Amin, amin, amin.

12/25-02-2007